

CONFINADA

Diari informal dels efectes col·laterals d'una pandèmia

#FemFCCUAB

SETMANA 9

Dia 57 (divendres 8 de maig)

Ahir em vaig quedar sense la ració de salmó, però avui m'he tret el mono de cuina japonesa. Amb la reobertura del restaurant proper de referència i, conscienciats de la necessària promoció del comerç local, hem telefonat per encarregar el sopar. A més, les reserves de salmó del dijous tornen a estar intactes. Tot en ordre.

Dia 58 (dissabte 9 de maig)

Ric en rellegir el diari. Tant parlar de meditació sembla una joguina en potència. Només practico uns 15 minuts, però noto els efectes beneficiosos. És més, quan no medito em noto pitjor. El pap està massa ple.

Sortim a caminar d'hora i, tornant cap a casa, ens creuem amb grups de fins a 7 persones. Caram, quanta gent conviu en una mateixa unitat familiar. Em sap més greu pel personal sanitari que s'hi deixa la pell cada dia, jo ja he desistit d'entendre moltes coses. Sí que va bé meditar, sí.

Dia 59 (diumenge 10 de maig)

Vaja, no recordava les setmanes laborals amb sol i els caps de setmana ennuvolats. Es repeteix la dinàmica, i la recàrrega de vitamina D prevista, se n'ha anat en orris.

És força trist netejar el pis un diumenge plujós, ho compenso mirant "Bohemian Rhapsody" per enèsima vegada, i vibro en el concert final com el primer cop. No hi puc fer més, m'encanta.

La mort fora de temps, mitifica la figura? Penso tant en Freddie Mercury de Queen o, més nostrat, en Carles Sabater de Sau, per posar l'exemple de dos cantants rellevants de la meua adolescència.

Dia 60 (dilluns 11 de maig)

No iniciem la fase 1. Encara no em puc moure del municipi i baixar a mar. Però feina feta no té destorb, nosaltres vam inaugurar el dia 5 de gener la temporada de platja 2020, nedant abillats amb els neoprens.

Des de quan considero afortunada una amiga amb gos, criatura i habitatge en un poble de menys de 5.000 habitants? Potser des que pot sortir quan li dona la gana? Bah, igualment no pot canviar de municipi. A més, un cop acabat el confinament, on estaria el taulell de devolucions d'infants i animals de companyia, com si fossin llibres prestats d'una biblioteca? Deixa, deixa, ja estic bé en els 45 metres quadrats. Però quan canviarà de fase la nostra regió sanitària?

Dia 61 (dimarts 12 de maig)

Com que porto dos mesos obrint els calaixos de la roba d'esport i d'estar per casa, m'he quedat sorpresa de comprovar l'endrega impecable en l'armari de la roba de carrer. L'he tancat, seguiré fidel al xandall i les malles.

Ha tornat la sèrie "El Ministerio del tiempo" de TV1. Em diverteixen les picades d'ullet a l'espectador. En el capítol d'avui, a la cort de Felip IV jugaven a l'estil del mític concurs "Un dos tres". Gairebé m'he emocionat en veure unes imatges de la Mayra Gomez Kemp, les "tacañonas" i la Ruperta.

Dia 62 (dimecres 13 de maig)

Els cicles lunars i mensuals passen centrifugant.

M'encantaria poder cantar les excel·lències de les copes mensuals, que en té, i moltes, però no em veig a la feina fent totes les martingales que requereix. Tampó i avall. Espero que el planeta em disculpi la poca sostenibilitat mensual, ja intento compensar bevent aigua de l'aixeta, menjant fruita i verdura de proximitat, comprant productes a granel, prioritzant el vidre davant els envasos de plàstic. I, quan pugui anar a Mataró, compraré paper de cuina i tovallolletes desmaquilladores fetes de roba, per poder rentar i reutilitzar. Si la botiga segueix dempeus, clar. Ara serà una incògnita saber quins comerços han pogut resistir una envestida tan forta.

Dia 63 (dijous 14 de maig)

La veritat és que hem adoptat unes rutines fantàstiques: esmorzar al balcó amb un suc de taronja natural inclòs, la partida de daus havent dinat, i oblidar el menjar reescalfat de carmanyola. Costarà perdre-les.

Estic sorpresa de la quantitat de llibres que veig a les cases. Les prestatgeries són els escenaris recurrents de les videoconferències. I quan afluixen la corda, el que es veu ple és el bar i no les llibreries...

Sí, avui tinc salmó.

SETMANA 10

Dia 64 (divendres 15 de maig)

No m'agradaven massa els programes estil APM o Zona Zàping perquè m'incomoda comprovar el grau d'estupidesa de la raça humana, però ara ric amb les múltiples formes de distracció del personal en èpoques de confinament. També em sorprèn comprovar la grandària dels pisos i l'espai per guardar objectes inútils, segurament només emprats per les peripècies en el programa. I jo aplico un Marie Kondo anual al pis, però és tan petit que no tinc lloc per practicar determinats exercicis de pilates sense fer-me mal amb els mobles...Tinc el cel "Kon Mari" guanyat.

Dia 65 (dissabte 16 de maig)

Frenem la ingesta de formatge i xocolata, havia començat a ser una mica compulsiva. Moltes verduretes, llegum o peix a la planxa, però si tots els postres mengem uns talls de formatge i una porció de xocolata, el colesterol bo i el dolent van bojós.

No crec que es pugui ser bo en un joc on mana l'atzar com els daus, però avui en Joan ha inaugurat jugada amb un pòquer i jo l'he rematat amb un repòquer.

Dia 66 (diumenge 17 de maig)

Tinc dubtes si sortir a caminar per la muntanya és beneficiós, veure les irresponsabilitats de la gent m'enerva. Molt vinculada al món de la informació, la documentació i la comunicació, però inconscientment giro el cap quan em creuo amb aquestes persones que no compleixen els mínims, no fos cas que m'arribés una gota de la seva saliva. M'estaré tornant insociable o, pitjor, asocial?

Això no és el més preocupant, el que m'amoïna realment és el nostre estat mental: dos mesos a casa passen factura. En Joan té ganes de treballar i sentir-se útil, i jo necessito veure les meves estimades persones de risc, el mar, i no perdre la serenitat que he adquirit aquest temps. No ho tenim i costa d'acceptar.

Dia 67 (dilluns 18 de maig)

Les celles necessiten una forma definida, més enllà dels meus repassos maldestres. No he arribat al nivell Frida Kahlo, però tanta deixadesa comença a ser preocupant. Surto a que me les arregli una professional. El serrell em comença a tapar els ulls, em pentino el cabell de costat. A la perruqueria hi aniré a la fase 2,75.

Dia 68 (dimarts 19 de maig)

Moltes persones varien la disposició dels mobles de casa seva, nosaltres canviem la rutina d'on seiem al sofà, a taula, i fins i tot de costat del llit. Crec que hi he sortit perdent. Em consolo al llegir que aquestes modificacions de rutines són activitats cognitives positives per la prevenció de l'Alzheimer, igual que fer sudokus. Fantàstic, ja tinc excusa per justificar la meua recent addició, compartida a distància amb la meua progenitora. Com trobo a faltar les meves estimades persones de risc.

Dia 69 (dimecres 20 de maig)

Em compro un llibre per no fer tants sudokus però el devoro en dos dies. Trobo un llibre de contes i alterno les dues activitats.

Dia 70 (dijous 21 de maig)

Avui és un gran dia. Els esportistes federats podem moure'ns per la nostra regió sanitària i sortir del municipi, baixem a mar. Acabar la caminada mullant-me els peus és un goig. Goig ja no ho fa servir ningú, justament per això empro el mot.

El bany no està permès. Investigaré si deixen nedar als federats, sinó ens plantejarem la possibilitat de robar (el que convingui abans de comprar per Amazon) una taula de pàdel surf. Són els únics privilegiats que tenen accés a l'aigua.

Sashimi de salmó. Marida divinament amb el programa "Polònia".